

Köy Enstitüleri

ISSN: 1304-0227

İki Ayda Bir Yayınlanır.

Sayı 29 / Ekim-Kasım 2011

Yönetimden

Öğretmen dostlarımızla sık sık eğitimin bittiğini ya da bitirildiği üzerine konuşuyoruz. Bunun bin türlü nedeni var. Başta da, Darülfünundan Köy Enstitülerine, öğretmen okullarından, yüksek öğretmen okulundan, eğitim enstitülerine kadar çok eski ve köklü bir öğretmen yetiştirme geleneğine sahip olan Türkiye'nin 12 Eylül sonrası bu işi üniversitelere bırakması ve gelişmelere seyirci kalmasıdır.

YÖK'e bağlı üniversitelerde kurulan "Eğitim Fakülteleri" öğretmen yetiştiren okullar olarak başarılı kurumlar değildir. Başarılı olamadıkları eğitim içindeki durumumuzdan bellidir. – meslektaşlarımızı suçlamıyoruz – ama sıkıntı gün gibi ortadadır. Ayrıca hiçbir planlama yapılmadan neredeyse; nerede üniversite varsa orada açılan bu fakülteler, nitelik açısından da yeterli değildir. Bu okullarda yetişen öğretmen adayları devlet tarafından yetersiz bulunarak KPSS denilen bir sınava alınmakta ve diplomaları yeniden sınava tabii tutulmaktadır.

Öğretmen atamalarına gelince, bugünün en büyük sorunlarından biridir; atanamayan öğretmenler sorunu... Eğitim Fakültelerini bitirerek eline diplomasını alan yaklaşık üç yüz bine yakın genç öğretmen atanmayı beklemektedir. Kimisi on yıldır, kimi beş yıldır atanmayı beklemektedirler. Hayalleri, umutları, gelecekleri Milli Eğitim Bakanlığından gelecek sevinçli habere bağlıdır. Ancak her seferinde hayal kırıklıkları yaşamaktadırlar. Hatta bir önceki bakan söz verdiği halde, 55 bin öğretmeni atamamış, ondan sonra gelen bakan ise özür dileyerek bu sözü yerine getiremeyeceklerini ifade etmiştir.

Bu durumlar atanmayı bekleyen yüzbinlerce gencimizi büyük umutsuzluğa sürüklemektedir. Milli Eğitim Bakanının son açıklaması üzüntü vericidir, "Atama bekleyen öğretmen sayısı 264 bin, bizim ihtiyacımız ise 60 bin. Öğretmenler başka işlere yönelmeli" diyen Bakan, atanmayı bekleyen öğretmenlerin umutsuzluğunu daha da derinleştirmiştir.

Ne yapacaktır, kendini öğretmenliğe hazırlayan bir öğretmen adayı? Ne iş yapacaktır? Asgari ücretle hangi geleceğini kuracaktır? Yoksul kardeşlerinden hangisini okutacaktır? Hangi kitapla, hangi gazeteyle kendisini ve çevresindekileri aydınlanatacaktır? Yıllarca umutla kendisini yetiştiren annesinin babasının yüzüne nasıl

bakacaktır?

Öğretmenlerimiz, bu kadar cezayı neden çekmektedirler? Hangi suçu işlemişlerdir?

Ülke gittikçe karanlığa çekilsin öğretmenler bu durum karşısında suskun kalsın, bu mu istenilmektedir?

Bilinmez ama geçenlerde basına yansıyan bir haber, eğitimin içinde bulunduğu trajik durumun boyutlarını göstermesi açısından ilginçtir: "Edebiyat profesörü ve dünya edebiyatının başyapıtlarını Türkçeye kazandıran Mina Urgan'ın "Bir Dinozorun Anıları" adlı kitabı lise öğrencileri için sakıncalı bulundu. Ankara Yenimahalle İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü, kitabı "Kişisel Hayatı Konu Alan Metin Türleri" konusuna örnek olarak 9'uncu sınıf öğrencilerine öneren Batıkent semtindeki Mobil Anadolu Lisesi edebiyat öğretmeni Suna Kaya-baştar hakkında inceleme başlattı. İdarenin soruşturma konusu yapmak üzere başlattığı incelemenin gerekçesi ise kitabın küfür içermesi, Allah inancı hakkında kuşku yaratması ve içkiye özendirmesi.

İnceleme yapmakla görevlendirilen Batıkent Endüstri ve Meslek Lisesi Müdürü Adem Öksüz 15 öğrencinin ifadesine başvurdu. Ancak suçlama konusunu tarafsız olarak incelemesi gereken muhakkikin, ifadesine başvurduğu öğrencileri yönlendirip kendi yazdığı ifade metnini imzalatması, sonucu belli soruşturmanın kasta dayandığı izlenimi veriyor. İfadesine başvurulmuş öğrencilerden edinilen bilgiye göre muhakkik, kendi yargısını içeren öğretmeni suçlayıcı ifade metnini öğrencilere imzalamaya zorladı.

"Dinimizden olmayanları okumayın"

Mobilye (kendi ifadesiyle) ve İç Mekan Tasarımı öğretmeni olan muhakkik, öğrencilerden, kendilerine önerilen başka kitapların adını da öğrenmek istedi. Bir öğrencinin Anton Çehov'un bir kitabının da önerildiğini belirtmesi üzerine muhakkik "Şu tişörtlerde resmi bulunan teröristin kitabı mı?" diyerek tepki gösterdi. Öğrencinin Çehov ile Che Guevara'nın farklı kişiler olduğunu belirtmesi üzerine okul müdürlüğü de yapan muhakkik "Bunlar dinimizden değil, mezhebimizden değil niye kitaplarını size okutuyorlar ki!" diyerek tepki gösterdi." (Birgün, 20.11.2011)

Yorumu size bırakarak, gelecek sayıda görüşmeyi diliyoruz...

kevakfi@gmail.com

Köy Enstitülerine Yaklaşım

Ferit Oğuz Bayır

Köy enstitüsü düşüncesinin hem mutfağında, hem servisinde çalışmış önemli biri. Köy enstitüleri müdürlerinin, Yüksek Köy Enstitüsü öğrencilerinin dışında çok tanınmaz, ama tanınmalı.

Ferit Oğuzbayır, 5 Kasım 1998 tarihinde 98 yaşında yaşamını yitirdi. Anma, tanıtma vesilesiyle 3 Kasım günü eğitim konuları konuşuldu, elbet Bayır da konuşuldu. Onun daha iyi, daha çok tanınması gerekiyordu.

Bayır KEÇEV bakımından da enstitü savaşçısı, savunucusu oluşu bakımından da önemli. Tonguç'un en yakın çalışma arkadaşı, fikir yoldaşı.

Vakfın kurulması için gerekli olan sermayeye önemli katkısı oldu. Bu katkı nedeniyle kuruluş öne alınabilmiştir. Vakıf kurulduktan sonra Eski Foça'da bulunan villalarından üç tanesini Vakfa bağışlayarak Vakfın güçlenmesini sağlamıştır.

Başarılı bir öğretmenlik, başarılı bir müfettişlik dönemi var. Haksızlıklara karşı duran, bu durumu nedeniyle sürgüne gideceğini bildiği halde duruşunu değiştirmeyen biri. Aydın'da yatılı köy okullarına kentli kamu görevlileri çocuklarını almadığı için sürülmüştür.

1937 yılında Edirne, Karaağaç'ta açılacak eğitim kursu yöneticiliğine atanır. Böylece Köy Eğitim Sistemine girmiştir. Yaşamının sonuna kadar da o sistemin savunucusu oldu.

İzmir'de görev yaparken fikirlerini, çalışmalarını gazetelerde, dergilerde yayımlar, Ankara'da şube müdürü olarak göreve başladıktan sonra(1939) yazı yaşamına ara verdiği anlaşılıyor. Resmi işlerinin çokluğundan yazmaya fırsat bulamamış olabilir.

1971 yılında yayımladığı bir kitabı var. KÖYÜN GÜCÜ. Hakkında yazılmış da iki kitap. Birisi Mustafa Aydoğan ile Zeliha Kanalcı tarafından hazırlanıp Vakıfça yayımlanan FERİT OĞUZ BAYIR'A SAYGI. Bu kitapta yaşamı var, bulunabilen kendi yazıları var, sağlığında ve ölümünden sonra, kendisini tanıyanların, yakınlarının yazdıkları ve ölüm yıldönümlerinde yapılan toplantılardaki konuşmalar var. Hakkında yazılan ikinci kitap Mehmet Başaran'ın hazırladığı belgesel ağırlıklı. AYDINLANMA YOLUNDA, . .

EĞİTİM EMEKÇİSİ FERİT OĞUZ BAYIR.

Bayır, gösterişten uzaktır. Kurulacak vakfın adında kendi adının geçmesini reddeder. Sıfatım “Bayırköylü İlkokul Öğretmeni olsun, emekli İlkokul öğretmeni” olsun der. Edirne’de paşa to-rununa yapılan okula başlama töreni ile kendi ve benzeri halk çocukları için yapılanı hiç unutmaz. İleriki yaşamında yol gösterici olur bu davranış. 80 yaşından sonra zeytinlik kurar, çalışır, üretime başlar.

Tonguç’la ilk tanışması 1927 yılı müfettişlik kursu olabilir. 1933’ten sonra devamlı ilişki içindedir. Bu ikisinin gerek ülke sorunlarında, gerek eğitim sorunlarında aynı doğrultuda düşünmeleri bu devamlı birlikteliğin nedenidir. Şu fikirler, açıklamalar Bayır’ındır, ama sanki aynı zamanda Tonguç ‘undur:

“Kendisine her türlü güvenin gösterildiği, konuşma imkânlarının verildiği bir arkadaşın meseleleri konuşma yolunu bırakıp bu şekle döküşünü her şeyden önce olayları soğukkanlılıkla, objektif olarak mütalaa edemediğine bir delil sayıyorum.

İnsan çalıştırmak kolay iş değildir. Mihaniki hareketlerle, kırılcılıkla, tepeden inme emirlerle iş görmeye kalkanlara adam beğendirmek mümkün değildir. Köle gibi muti insanlara değer vermek, inanıp bağlandığımız ilkelere boyun eğmemek demektir.

Karşılığı olmayan, mevcudun yerine daha iyisini koymayı kesin olarak sağlayamayan teklifler amacı bulunmayan hareketten başka bir mana taşımazlar.

Hedefsiz ve haksız hareketler insanı daha fena ve müşkül duruma düşürebilir.

Kurumun bütünü ile ilgili olan öğretmen meselesini, parçası üzerinde düşünerek halletmeye kalkmak yanlış bir yoldan gitmektir.”

Yukarıdakiler bir enstitü müdürünün öğretmenlerini şikâyet eden ama işleme konmayan mektubuna karşı yaptığı yorumlar.

Köy enstitülerle ilgilenmek isteyenler Ferit Oğuz Bayır’ı da tanımalıdırlar.

Cumhuriyet

DEMOKRASİ VE İNSAN HAKLARI MÜCADELESİNDE HALİT ÇELENK

KURUMLAR ADINA AÇILIŞ KONUŞMALARI

Bülent Tanık

(Çankaya Belediye Başkanı)

Işık Kansu

(Cumhuriyet Gazetesi yazarı)

Av. Hasan Aydın Tansu

(Türk Hukuk Kurumu Y.K. Üyesi)

Nevzat Helvacı

(Türkiye İnsan Hakları Kurumu Vakfı)

Erdal Atıcı

(Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı Başkanı)

HALİT ÇELENK SİNEVİZYON GÖSTERİMİ

Ferda Çelenk Özyurda

Serpil Çelenk Güvenç

AÇIKOTURUM

YÖNETEN

Erdal Atıcı

KONUŞMACILAR

Rona Aybay

(Eski Bosna Hersek İnsan Hak. Mahkemesi Yargıcı)

İlhan Taşçı

(Gazeteci – Yazar)

Vahap Erdoğan

(Araştırmacı – Yazar)

Erşen Sansal

(Hukukçu)

Ömer Faruk Eminağaoğlu

(Yargı Sen Genel Başkanı)

TARİH: 11 Aralık 2011, Pazar / SAAT: 13.30

YER: Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanatlar Merkezi, Kenedi Cad. No: 4 Kavaklıdere – ANKARA

<http://koyenstitulerivakfi.org.tr>

İnternet Sitemiz: <http://koyenstitulerivakfi.org.tr>

Vakfımızdan Haberler

- 24 Kasım Öğretmenler Günü nedeniyle öğretmenlerimizle bir sohbet toplantısı düzenledik. Öğretmenlerimizi ziyarete gelen konuklarımızla öğretmen sorunları üzerine görüş alışverişinde bulunduk.
- Ulusal Eğitim Derneği tarafından düzenlenmekte olan, Vakfımız Başkanı Erdal Atıcı'nın da seçiciler kurulunda yer aldığı "Eğitim Onur Ödülü"ü bu yıl Türk Edebiyat ve düşünce alanında birçok yapıtı bulunan Mustafa Kemal Yılmaz'a verildi. Ödül töreni 24 Kasım 2011 Perşembe günü Petrol İş Sendikası'nda düzenlendi. Mustafa Kemal Yılmaz öğretmenimizi kutluyoruz...
- Vakfımızın Onur Üyesi Av. Halit Çelenk için Vakfımız, Cumhuriyet Gazetesi, Çankaya Belediyesi, Türkiye İnsan Hakları Kurumu Vakfı, Türk Hukuk Kurumu ortaklaşa bir etkinlik düzenledi.
- Uğur Mumcu Adalet ve Demokrasi Haftası etkinlikleri içinde 25 Ocak 2011 tarihinde bir etkinlik düzenleyeceğiz. 14.00 – 16.00 saatleri arasında Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanatlar Merkezinde gerçekleşecek etkinlikte; Berkant Kavak türkü dinletisi ve "Gazeteciler Gözüyle Eğitim Sorunları" konulu açıkoturum yapılacaktır. Erdal Atıcı'nın yöneteceği etkinlikte; Birgün gazetesinden Ünal Özmen, Cumhuriyet'ten Mahmut Lıcalı, Vatan gazetesinden Kıvanç El konuşmacı olarak yer alacaktır.

ÖĞRETMENLER GÜNÜ ETKİNLİĞİMİZ

ÖĞRETMENLER GÜNÜ ETKİNLİĞİMİZ

KÖY ENSTİTÜLERİ BİR MEÇHUL ÖĞRETMEN

"Köy Enstitüleri'nin kurulduğu yerlere birer 'meçhul öğretmen' anıtı dikilmeli ve her kuruluş günlerinde (17 Nisan) saygı duruşunda bulunmalıyız." Uğur Mumcu

Yönetmen: Tarık Akan

Görüntü Yönetmeni: Colin Mounier

Senaryo: Rana Güngörmüş Mounier

Yapımcı: Kıymet Coşkun

Seslendirme: Genco Erkal, Işık Yenersu, Rutkay Aziz
Taş Mektep İlköğretim Okulu katkılarıyla
hazırlanmıştır.

Belgesel film; Arifiye Köy Enstitüsü'nden 1946 ve 1949 yıllarında mezun olan Ayşe ve Mehmet Bayındır'ın öyküsünü anlatıyor. Filmde, Bayındır öğretmenlerin şahsında tüm Köy Enstitüleri çalışmaları var.

Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı tarafından da bilgi ve belge desteği sağlanan belgesel filmin DVD satışından elde edilecek gelir Nazım Hikmet Kültür ve Sanat Vakfı'na bırakılmıştır.

KÖY ENSTİTÜLERİ BİR MEÇHUL ÖĞRETMEN

YÖNETMEN **TARIK AKAN**

DVD'den elde edilecek tüm gelir, Nâzım Hikmet'i gelecek kuşaklara aktarmak için kullanılmak üzere Nâzım Hikmet Kültür ve Sanat Vakfı'na bırakılmıştır.

Neler Okuyalım

Mustafa Gazalcı'nın Yeni Kitabı "AKP Döneminde Kadrolaşma Kıskaçında Eğitim"

Mustafa Aydoğan

"Okullara egemen olan ülkeye de egemen olur" genel kuralı özellikle 1950' den itibaren iktidarda olanların kendi görüşlerini egemen kılmak için, kendi amaçlarına erişmek için hep göz önünde tuttıkları bir kural. Bir görüş, bir amaç yönetiminde din kurallarını egemen kılmak. Bunlar görüşlerinden hiç vazgeçemediler, Sayın Necmettin Erbakan bir seçim öncesi kendisine sorulan "İktidar olursanız imam hatip liselerinin sayılarını artıracak mısınız" sorusunu "O zaman bütün liseler imam hatip lisesi olacak" şeklinde yanıtlamıştı.

Atatürk, eğitimi "Bir milleti ya hür, bağımsız, şanlı, yüce bir toplum haline getirir veya esaret ve sefaletе götürür" diye değerlendirir. Acaba yukarda ki değerlendirmenin VEYA'dan sonraki kısmını mı yaşıyoruz? Ara sıra böyle düşünmekten kendimizi alamıyoruz. Anlaşılan öğretmen kökenli Sayın Gazalcı da bu kaygıyı taşıyor. Yayımladığı 10'un üzerindeki kitaplarında genelde

hep eğitim konusunu işler. Son kitabı AKP Döneminde Kadrolaşma Kıskaçında Eğitim" kitabında da öyle. İkinci kez Meclis'te bulunduğu 2002–2007 döneminde sorduğu 34 soru ve yanıtlarını, 24 basın duyurusunu, arkadaşlarıyla verdiği 4 önergeyi, bazı gazete haberlerini içeriyor. Kadrolaşma için yapılanları böyle topluca görünce bir kere daha sarsılıyoruz.

2002–2007 dönemi AKP'nin tek başına iktidar olduğu dönemdir. Bu dönemde çok sayıda yasa ve yönetmelik yapılmış veya değiştirilmiş, bunlara dayanarak da kısımlar, sürgünler gerçekleştirilmiş, kadrolaşmıştır. Gazalcı sorularıyla bunların nedenlerini öğrenmeye çalışmıştır. Vardığı sonuç şudur: "Bir rejim ve sistem değişikliği amaçlanmaktadır".

2007'den sonra gidiş daha da hızlanmıştır. Sayın Gazalcı "olayları, yapılanları doğru yorumlayın, gözünüzü dört açın" diye çabalamaktadır.

Bağışlarınız için;

Posta Çeki No:

524699

Ziraat Bankası Kızılay Şubesi:

IBAN:

TR420001000685390292475003

"Öğretmenlerin çabuk eriyip fosil haline düşmemelerinin tek çaresi kendi gelişmelerini sağlayacak olan kitapları okumalarıdır. En uzak köyden başlayarak, yeni neslin bilgili, güçlü, her alanda üstün yetişmesi ülküsü bütün düşüncelerimizi kaplamıştır."

İnönü

"Cahil kütöleler aç ve çaresiz kalmadıkça sözlerini anlamadıkları aydınlara oy vermezler. Geçerli olan, halka ulaşabilen politik söylemdir. Populist denen bu söylemin kandırıcı olması, doğru olmasından önemlidir. Böylece cehalet politikâ kanalıyla örgütlenmiş olur. O ülkelerden gelişmiş toplumların standartlarına uygun demokratik performanslar beklenmez. Sömürücü Batılılar da zaten beklemez."

Doğan Kuban

Neler Okuyalım

Köy Enstitüleri İle İlgili Yasalar Cilt - 1 ve Cilt - 2*

Sabiha İktu

“Köy Enstitüleri nedir?” dendiğinde aklıma ilk gelen; ülkemizin tüm ücra köşelerinde yaşayan her bireyin eğitim konusunda eşit haklara sahip olması, özgür düşünmesi, aydınlanması ve hiç bir baskı olmadan karar verebilmesi, eğitim ve bilim ışığında yaşamını devam ettirebilmesini ilke edinen kurumlardır. Köy enstitülerinin varlığını sürdürdüğü tarih sonrasına da baktığımızda, mezun ettiği öğrencilerin ülkesini ve halkını gerçekten seven, gerçek aydınların yetiştirildiği kurumlar olduğunu da görebiliyoruz.

Köy enstitüleri, kuruluşundan günümüze kadar çok yazıldı, çizildi, araştırıldı ve tartışıldı. Ancak görüyoruz ki, köy enstitüsü ve sistemi hakkında hala yanlış bilgilenmeler devam etmektedir. Köy enstitüsü sistemi hakkında doğru bilgi edinebilmek için, bu konuda araştırma yapan ya da yapacak olan tüm ilgililere vakfımızca yayınlanan birinci el kaynaklardan ve bu arada yayımını gerçekleştirdiği “Köy Enstitüleri ile ilgili Yasalar” adlı kitaptan yararlanmalarını öneriyorum. Doğru bilgi edinme, doğru uygulama, doğru ve yüksek kalitede bir yaşam demektir.

Köy Enstitüsü sistemi ile ilgili 1937 ile 1954 yılları arasında tam 14 yasa çıkarılmıştır. İlk 5 tanesi 1937–1946 yılları arasında çıkarılmıştır. Bunlar sistemin ilkelerini amaçlarını ve uygulama biçimini var eden nitelikte yasalar. Buna kuruluş yasaları diyebiliriz. 1946’dan sonra ise 9 yasa yapılmıştır. Bu yasalar köy enstitülerini kapatmaya yönelik değiştirme yasalarıdır.

Kitapta her yasa tüm inceliğiyle sunulmuştur:

1)Yasanın son şekli, 2) Meclise sunulan gerekçe, 3)Komisyon raporları ve değişiklik önerileri, 4)Meclis görüşmeleri.

Kitap 1000’i aşkın sayfa sayısına ulaştığı için iki cilt halinde basılmıştır.

1.Ciltteki yasalar şöyle:

a) 3238 sayılı kanun: Köy eğitmeni kanunu.(Kabul tarihi11 Haziran, 8 madde içermektedir)

b) 3704 sayılı kanun: Köy eğitmen kursları ile köy öğretmen okullarının idaresine dair kanun.(Kabul tarihi7 Temmuz 1939, 5 madde içermektedir)

c) 3803 sayılı kanun: Köy Enstitüleri kanunu. (Kabul tarihi17 Nisan 1940, nitekim Köy enstitülerinin kuruluş tarihi olarak kabul edilmiştir. 24 madde içermektedir)

d) 4274 sayılı kanun: Köy okulları ve enstitüleri teşkilat kanunu ve izahnamesi. (Kabul tarihi 19 Haziran 1942, bu yasanın tüm maddeleri açıklamaları ile verilmiştir. Köy enstitüsü sistemini anlayabilmek için bu açıklamaları hakkıyla okumak gerekir. 74 maddeden oluşmaktadır.)

e) 4459 sayılı kanun: Köy ebeleri ve köy sağlık memurları teşkilatı yapılmasına ve 3017 numaralı sıhhat ve içtimai muavenet vekâleti teşkilat ve memurun kanunun bazı maddelerinin değiştirilmesi (kabul tarihi 9 Temmuz 1943, 23 maddeden oluşmaktadır.)

Bu yasalarla köy eğitmenleri, köylerdeki okul çeşitleri, köy enstitüleri, yüksek köy enstitüsü ve sağlık kollarının açılması ile köyler için yeni bir sistem oluşmuştur.

Bir de söz etmek istediğim yasayla değil ancak Talim ve Terbiye Kurulu ile alınan Yüksek Köy Enstitüsü kurulması kararları var. Bu kararlar yasa niteliği taşıdığı ve Yüksek Köy Enstitüsünün kapatılışına kadar işlediği için bu kitap içerisinde yer almıştır. Ancak Talim ve Terbiye Kurulu ‘nun kararıyla açılan bu kurumlar başka bir kararla 1947 yılında kolayca kapatılmıştır.

1946 seçimlerinden sonra yapılan her yasa köy enstitülerini kapanış sürecine taşımaya başlamıştır. Ancak daha ilk değişiklik yasası çıkmadan birtakım olumsuz gelişmelerin yaşandığını gözleyebiliyoruz. Örneğin; Eğitimde devrim yapan isimlerden Hasan Ali Yücel’in bakanlığa yeniden atanmaması, İ.Hakkı Tonguç’un ve enstitülerde görevini layığıyla yapanların görevlerinden uzaklaştırılması gibi.

2. Ciltte diğer 9 yasa yer almaktadır. Köy enstitülerine karşı düşünceler iktidar olduğu için bu yasalar sistemin ciddi anlamda yara almasına ve kapatılma sürecini başlatmasına neden oldu. 1947’den itibaren çıkarılan yasalar 1954 yılında yapılan “Köy Enstitüleri ile İlköğretmen Okullarının Birleştirilmesi” yasası ile kapatma sürecini resmi olarak gerçekleştirmiştir.

(*) Köy Enstitüleri ile İlgili Yasalar Cilt 1-Cilt 2; Yayına Hazırlayan: Mustafa Aydoğan.

Yitirdiklerimiz

1. Halil Erkan; 1955–1956 Düziçi Mezunu-29 Kasım 2011
2. Halil İbrahim Dülger; Savaştepe Köy Enst. Mezunu, 15 Kasım 2011
3. TÖS ve EĞİT DER Başkanlarından Feyzullah Ertuğrul öğretmenimiz, 17 Kasım 2011’de eşi Şükriye Ertuğrul’u yitirdi. Kendisine başsağlığı ve sabır diliyoruz...

Uzun süredir sağlık sorunları nedeniyle tedavi gören Anayasa Hukuku profesörü ve Cumhuriyet Gazetesi yazarı Server Tanilli hayatını kaybetti. 1980 öncesi Türkiye’de İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi’nde ve Güzel Sanatlar Yüksekokulu’nda “Uygarlık- tarihi” dersi veriyordu. 7 Nisan 1978 günü silahlı saldırıya uğrayan Tanilli’nin belden aşağısı tutmaz oldu. Saldırının ardından Fransa’ya yerleşen Tanilli, uzun yıllar Strasburg Üniversitesi’nde çalıştı. 2000 yılında yurda dönüş yapan Server Tanilli Cumhuriyet gazetesinde köşe yazıyordu.

1980 sonrasında düşün ortamını ve özellikle de gençliği etkilemiş olan “Uygarlık Tarihi(1973)”, “Devlet ve Demokrasi: Anayasa Hukukuna Giriş” kitaplarını yazdı. “Uygarlık Tarihi” üniversitelerde ders kitabı olarak okutuldu. Diğer kitapları arasında şunlar sayılabilir: “Nasıl Bir Eğitim İstiyoruz?”, “Yüzyılların Gerçeği ve Mirası” (6 cilt), “Candide ya da İyimserlik”, “Yaratıcı Aklın Sentezi: Felsefeye Giriş”, “Değişimin Diyalektiği ve Devrim”, “Dünyayı Değiştiren On Yıl”, “Fransız Devriminden Portreler”, “Anayasalar ve Siyasal Belgeler”, “Nasıl Bir Demokrasi İstiyoruz?”, “İslam Çağımıza Yanıt Verebilir Mi?”, “Din ve Politika”, “Voltaire ve Aydınlanma”. Tanilli, 2006 Sertel Demokrasi Ödülü’ne layık görülmüştü.

**YENİ YILINIZI EN İÇTEN
DİLEKLERİMİZLE
KUTLAR, SAĞLIK VE
ESENLİKLER DİLERİZ...**

Bize Gelen Kitaplar

1. Hazırlayan: Türkan Kutluay Merdol “Silbiçli Beşik- Prof. Dr. Ayşe Baysal’ın Yaşam Öyküsü”
2. Mustafa Aksungur “Özdeyişler... Özlüdeyişler... Özentideyişler...”, “Atasözleri Açılımı”, “Atasözleri ve Atasözü Nitelikli Deyimler”
3. Ulusal Eğitim Derneği’nden Gelenler: “Küreselleşme ve Eğitim(2. Ulusal Eğitim Kurultayı)”, “Çok Partili Hayat Ne Getirdi Ne Götürdü?”, “Kurtuluş Savaşı Öyküler-1 ve 2 (Zeki Sarıhan)”, “Ulusal Eğitime Çağrı”(Zeki Sarıhan), “Emperyalizm Ulusal Eğitime Meydan Okuyor” (Zeki Sarıhan), “TÖS-Anti Emperyalist Ulusal- cı Emekten Yana Öğretmen Örgütü”(Yıldırım Koç), “Avrupa Sendikacılığı Enternasyonalizm mi, çağdaş misyonerlik mi?”(Yıldırım Koç), “1980 Sonrası Eğitimimiz-Sempozyum Bildirileri”, “Yabancı dil Eğitimi Gerçeği, Yabancı Dille Eğitim Yanılgısı”(Prof.Dr. Sinan Bayraktaroğlu), “Köy Öğretmenine mektuplar”(Ceyhun Atuf Kansu)
4. Cumhuriyetin 50.Yılı için-Köylerimiz (Prof.Dr. A. Afetinan)
5. Birgün Okula Giderken – A. Cavit Alpaslan

*“Eğitim ve öğretimde uygulanacak yöntem
bilgiyi insan için fazla bir süs, bir baskı
aracı yahut medeni bir zevkten ziyade maddi
hayatta başarılı olmayı temin eden ise dönük
ve kullanılabilir bir araç haline getirmektedir.”*

Atatürk

*“Bilim ve sanat bir kuşun iki kanadı gibiyiz. Bu
iki kanadı kullanabilen toplumlar uçar ve özgür
olurlar, uçamayanlar ise tavuk olur. Tavuk
toplum, önüne atılan bir avuç yemi gagalarken,
arkadan yumurtalarının alındığının farkında
bile olmaz.”*

Nakşeden: Mustafa Çetiner

**BÜLTENİMİZ
CAN MATEMATİK YAYINLARI
TARAFINDAN
ÜCRETSİZ BASILMIŞTIR,
KATKILARINDAN DOLAYI
SAYIN ŞAHİN GÜNER TAHAN’A
TEŞEKKÜR EDERİZ.**

Şiir Köşesi

(Sabahattin Eyüboğlu'nun kardeşi Mualla Eyüboğlu'na mektubunda yazdığı Şiir...)

.....
Ama bakma böyle konuştuğuma
Umutlarım yine umut
Kadir kıymet bilinmezmiş, bilinmesin
Kara leke silinmezmiş, silinmesin
Bizden memleketi sevmek
Üst yanını boş vermek gerek
Kolay mı köyün kaderini değiştirmek
Olagelen yine oldu
Bir gül açtı soldu
Aslını ararsan dünya bozuldu
Daha da aslını ararsan işin içinde iş var
Geri geri gidiyor ki dünya uzun atlasın
Sular bulandıkça bulandı durulacak
Kötülerden hesap sorulmadı, sorulacak
Altın buzağı daha yorulmadı, yorulacak
Bizde sınıf mınf yok malum
Hürriyet, müsavat, uhuvvet hepsi tamam
Ama buralarda anlaşıldı ki gayrı
Zenginle fakirin dünyaları ayrı
Zenginin işi gücü hak yemek
Fakirinse bütün derdi ekmek
Zengin der: Sana insan hakları verdik, daha ne istersin

Fakir der: Onlar senin olsun, ben kendi hakkımı isterim
İlkin herkese ekmek, su, ilaç
Ondan sonra sen ne dükkânı açarsan aç
Geç anladık ama anladık en nihayet
Uğrunda senin değil, yine bizim öldüğümüz
Hürriyet, adalet, müsavat
Kuru laftan ibaret
Hayrını görmedik senin düzenlediğin dünyanın
Duvarları ördün önümüze kalın kalın
Biz çalışalım sen yat
Biz dövuşelim, sen fink at
Yeter gayrı nutuk, merhamet, sadaka hediye
Hakkımızı yeme de ne yersen ye
Kimi zengin anlamış Hanya'yı, Konya'yı
Bakmış ki bu fikir sararsa dünyayı
Post, dost, ruh, beden
Cümlesi gidecek elden
Bir yandan askerleri besliyor, bir yandan papazları
Evet hürriyet dedik ama diyor
Mala mülke dokunmamak şartıyla
Müsavat dedik, dedik ama
Paradan gayrı işlerde.
.....

KÖY ENSTİTÜLERİ VE ÇAĞDAŞ EĞİTİM VAKFI

Mithatpaşa Cad. 62/21 Yenışehir / ANKARA

Tel&Faks: 0312 425 24 68

<http://www.koyenstitulerivakfi.org.tr>

Yayının Adı	Köy Enstitüleri
Yayının Türü	Yaygın Süreli Yayın
Yayın Şekli	2 Aylık - Türkçe
Yayın Sahibi	Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı Adına ERDAL ATICI
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü	ALİ KINACI
Yayın İdare Adresi	Mithatpaşa Cad. 62-21 YENİŞEHİR / ANKARA
E-Mail	kevakfi@gmail.com
Basım Yeri	Can Matematik Yayınları
	İvoksan 21. Cadde 524. Sokak No: 30 Yenimahalle / Ankara
	Tel: 0312 395 06 70 • canmatematik@gmail.com